

τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, έχει την έννοια ότι προσκρούει σ' αυτό η εισπραξη φόρου, όπως ο επίδικος φόρος της κύριας δίκης, κατά την έκδοση μετοχών εντός υπηρεσίας φυλάξεως και διαχειρίσεως κινητών αξιών.

(¹) ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 1ης Οκτωβρίου 2009 [αίτηση του Tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Ketty Leyman* κατά *Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)*

(Υπόθεση C-3/08) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Συστήματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Παροχές αναπηρίας — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 40, παράγραφος 3 — Συστήματα αποζημιώσεως διαφορετικά αναλόγως των κρατών μελών — Μειονεκτήματα για τους διακινούμενους εργαζομένους — Μη ανταποδοτικές εισφορές]

(2009/C 282/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ketty Leyman

κατά

Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) — Κύρος, από πλευράς του άρθρου 18 ΕΚ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως έχει τροποποιηθεί — Παροχές αναπηρίας — Εμπόδιο στην άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας, απορρέον από την ύπαρξη διαφορετικών συστημάτων αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το άρθρο 39 ΕΚ έχει την έννοια ότι απαγορεύει στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους να εφαρμόζουν εθνική νομοθεσία η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 40, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, ως έχει μετά την τροποποίησή του με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, εξαρτά τη γένεση του δικαιώματος παροχών αναπηρίας από τη συμπλήρωση ετήσιας περιόδου πρωτογενούς ανικανότητας προς εργασία, οσάκις η εφαρμογή αυτή καταλήγει στην εκ μέρους του διακινούμενου εργαζομένου καταβολή, στο πλαίσιο του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους αυτού, μη ανταποδοτικών εισφορών και, κατά τούτο, θέτει σε μειονεκτική θέση τον εργαζόμενο αυτό σε σχέση με μη διακινηθέντα εργαζόμενο.

(¹) ΕΕ C 79 της 29.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2009 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia nº4 de Bilbao (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Asturcom Telecomunicaciones SL* κατά *Cristina Rodríguez Nogueira*

(Υπόθεση C-40/08) (¹)

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Συμβάσεις συναπτόμενες με τους καταναλωτές — Καταχρηστική ρήτρα διατησίας — Ακυρότητα — Διαιτητική απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου — Αναγκαστική εκτέλεση — Αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου της εκτελέσεως να εξετάσει αυτεπαγγέλτως την ακυρότητα της καταχρηστικής ρήτρας διατησίας — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2009/C 282/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº4 de Bilbao

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asturcom Telecomunicaciones SL

κατά

Cristina Rodríguez Nogueira

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Bilbao — Ερμηνεία της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για να παύσει η χρήση καταχρηστικών ρητρών — Αίτηση εκδόσεως απογράφου οριστικής διαιτητικής αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην της καθής βάσει καταχρηστικής ρήτρας διατησίας

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται εκδόσεως απογράφου διαιτητικής αποφάσεως, η οποία απέκτησε ισχύ δεδικασμένου και είχε εκδοθεί